

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Marci Valerij Martialis Epigram. lib. xiiij. diligenter emendati

Martialis, Marcus Valerius

Lugduni, 1518

Liber octavus

[urn:nbn:de:bsz:31-33175](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-33175)

LIB. VIII.
M.V. MARTIALIS EPIGRAMMATON
LIBER OCTAVVS.

IMPERATORI Domitiano Cæsari Augusto Germanico Dacio Valerius Martialis salutem. Omnes quidē libelli mei domine, quibus tu samā, id est uitam, dedisti, tibi supplicant, et puto propter hoc legentur. Hic tamen qui operis nostri clauus inscribitur, occasione pietatis frequentius fruitur. minus itaque ingenio laborandum fuit in cuius locum materia successerat. Quam quidem; subinde aliqua iocorum mistura uariare tentauimus, ne cœlesti uerecundie tue, laudes suas, quæ facilius te fatigare possunt, quam nos satiare, omnes uersus ingererent. Quamuis autē Epigrammata seuerissimis quoque, et supremæ fortunæ uiris ita scripta sint, ut nimiam uerborum licentiā affectasse uideatur, ego tamen illis non permisi, tam lasciuie loqui, quam solent, cum pars libri et maior, et melior ad maiestatem sacri nominis tui allegata sit, meminere non nisi religionis purificatione lustratus accedere ad templa debere. Quod ut custoditurum me lecturi sciāt, in ipso libello huius nomine, profiteri breuissimo placuit Epigrammate.

Ad Librum suum.

Laurigeros Domini liber intrature penates
Disce, uerecundo sanctius ore loqui.
Nuda recede Venus, non est tuus iste libellus,
Tu mihi, tu Pallas Cæsariana ueni.

Ad Ianum.

E astorum genitor, parensque Ianus,

EPIG.

Victorem modo cum uideret istri,
 Tot uultus sibi non satis putauit,
 Optauitq; oculos habere plureis,
 Et lingua pariter locutus omni,
 Terrarum domino, Deoq; rerum
 Promisit pyliam quater senectam,
 Addas Iane tuam pater, rogamus.

Ad Musam.

Quinq; satis fuerunt, uel sex septemq; libelli,
 Et nimum, quid adhuc ludere musa iuuat?
 Sit pudor, & finis, iam plus nihil addere nobis
 Fama potest, teritur noster ubiq; liber.
 Et cum rupta situ Messalæ saxa iacebunt,
 Altaq; cum Licini marmora puluis erunt,
 Me tamen ora legent, & secum plurimus hospes
 Ad patrias sedeis carmina nostra feret.
 Finieram, cum sic respondit nona sororum,
 Cui coma, & unguento sordida uestis erat.
 Tū ne potes dulcis ingratis relinquere nugas?
 Dic mihi, quid melius desidiosus ages?
 An iuuat ad tragicos soccum transferre cothurnos?
 Aspera uel paribus bella tonare modis?
 Perlegat ut tumidus rauca te uoce magister,
 O derit & grandis Virgo, bonusq; puer.
 Scribant ista graues nimum, nimumq; seueri,
 Quos media miseris nocte lucerna uidet.
 At tu Romano lepidos sale tinge libellos,
 Agnoscat mores uita, legatq; suos.
 Angusta cantare licet uidearis auena,
 Dum tua multorum uincat auena tubam.

Ad Casarem Domitianum.

Quantus Io latias mundi conuentus ad aras

L I B. VIII.

Suscipit, & soluit pro duce uota suo.

Nam nō hac hominum Germanice gaudia tantum,
Sed faciunt ipsi nunc puto sacra Dei.

Ad Macrum.

Dum donas Macer annulos puellis,
Desisti Macer annulos habere.

In Euctum.

Archetypis uetuli nihil est odiosius Eucti.

Ficta Saguntino cymbia malo luto.

Argenti furiosa sui cum stemmata narrat
Garrulus, & uerbis mucida uina facit.

Laomedontee fuerant hac pocula mense,
Ferret ut hac, muros struxit Apollo lyra.

Hoc cratere ferox commisit praelia Rhetus
Cum lapythis, pugna debile cernis opus.

Hi duo longaeuo censentur Nestore fundi,
Pollice de pylio trita columba nitet.

Hic Scyphus est, in quo misceri iussit amicis
Largius Aeacides, & bibit ipse merum.

Hac propinauit Bitiae pulcherrima Dido,
In patera phrygio cum data coena uiro est.

Miratus fueris cum prisca torcumata multum,
In Priami cyathis Aethyanaeta bibes.

In Cinna.

Hoc agere est causas, hoc dicere Cinna diserte,
Horis Cinna decem dicere uerba nouem.

Sed modo Clepsydras ingenti uoce petisti
Quatuor, o quātum Cinna tacere potes.

Ad Ianum.

Principium des Iane licet uelocibus annis,
Et reuoces uultu secula longa tuo.

Te primum pia tura rogent, te uoce saluent.

M iiij

EPIG.

Purpura te scilicet, te colat omnis honos.
 Tu tamen hoc mauis, latine quod contigit urbi
 Mense tuo reducem Iane uidere deum.

Ad Quintum.

Soluere dodrantem nuper tibi Quinte uolebat
 Eippus Hylas, luscus uult dare dimidium.
 Accipe quam primum, breuis est occasio lucri,
 Si fuerit cæcus, nil tibi soluet Hylas.

De Basso.

Emit lacernas milibus decem Bassus
 Tyrias coloris optimi, lucrifecit,
 A deo bene emit? inquis, immo non soluit.

Ad Casarem Do.

Peruenisse tuam iam te scit Rhenus in urbem,
 Nam populi uocis a udit & ille tui.
 Sarmaticas etiam genteis Istrumq; Getasq;
 Letitiae clamor terruit ipse nouæ.
 Dum te longa sacro uenerantur gaudia circo,
 Nemo quater missos currere sensit equos.
 Nullum Roma ducem, nec te, sic Casar amat.
 Te quoq; iam non plus, ut uelit ipsa, potest.

Ad Priscum.

Vxorem quare locupletem ducere nolim,
 Queritis, uxori nubere nolo mee.
 Inferior matrona suo sit Priscæ marito,
 Non aliter fiunt foemina, uirq; pares.

Ad Gargilianum.

Morio dictus erat uiginti milibus emi,
 Redde mihi nummos gargiliane, sapit.

In Crudelem amicum.

Pallida ne Cilicium timeant pomaria brumam,
 Mordeat & tenerum fortior aura nemus.

LIBER. VIII.

Hibernis obiecta notis specularia puos
 Admittunt soles, & sine fece diem.
 At mihi cella datur, non tota clausa fenestra,
 In qua nec boreas ipse manere uelit.
 Sic habitare iubes ueterem crudelis amicum,
 Arboris ergo tuæ tutior hospes ero.

Ad Domitianum.

Dum noua pannonici narratur gloria belli,
 Omnis & ad reducem dum litat ara Iouem.
 Dat populus, dat gratus eques, dat tura senatus,
 Et ditant latias tertia dona tribus.
 Hos quoq; secretos memorabit Roma triumphos,
 Nec minor ista tuæ laurea pacis erit.
 Quid tibi de sancta credis pietate tuorum?
 Principis est uirtus maxima, nosse suos.

In Ciperum.

Pistor qui fueras diu Ciperi,
 Nunc causas agis, & ducenta queris,
 Sed consumis, & usq; mutuaris.
 A pistore Ciperi non recedis,
 Et panem facis, & facis farinam.

Ad Sextum.

Egi Sexte tuam pactus duo millia causam,
 Misisti nummos quot mihi? mille. quid est?
 Narrasti nihil inquis, & a te prodita causa est,
 Tanto plus debes Sexte, quod erubui.

Ad Cirinium.

Sic tua Cirini promas Epigrammata uulgo,
 Ut mecum possis uel prior ipse legi,
 Sed tibi tantus inest ueteris respectus amici,
 Carior ut mea sit, quam tua fama tibi.
 Sic Maro nec calabri tentauit carmina Flacci,

EPIG.

Pindaricos posset cum superare modos,
 Et Vario cessit Romani laude cothurni,
 Cum posset tragico fortius ore loqui.
 Aurum, & opes, & rura frequens donabit amicis,
 Qui uelit ingenio cedere, rarus erit.

De Cinna.

Pauper uideri uult Cinna, & est pauper.

Ad Varum.

Cum facias uersus nulla non luce ducentos,
 Vare nihil recitas, non sapis, atque sapis.

Ad Luciferum.

Phosphore redde diem, qd gaudia nostra moraris?
 Casare uenturo Phosphore redde diem.

Roma rogat, placidi nunquid te pigra Bootæ
 Plaustra uehunt, lento quod nimis igne uenis?

Le deo poteras abducere Cyllaron astro,
 Ipse suo cedit nunc tibi Castor equo.

Quid cupidū titana tenes, iam Xanthus, & Aethon
 Frena uolunt, uigilat Memnonis alma parens.

Tarda tamen nitida non cedunt sydera luci,
 Et cupit Ausonium luna uidere ducem.

Iam Caesar uel nocte ueni, sint astra licebit,
 Non deerit populo te ueniente dies.

In Gallicum.

Inuitas ad aprum, ponis mihi Gallice porcum,
 Hibrida sum, si das Gallice uerba mihi.

Ad Rusticum.

Esse tibi uideor seuus, nimumq; gulosus,
 Qui propter coenam Rustice cedo cocum.

Si leuis ista tibi flagrorum causa uidetur,
 Ex qua uis causa uapulet ergo cocus?

Ad Casarem Do.

LIBER. VIII.

Si quid forte petam timido, graciliq; libello,
 Improba non fuerit si mea charta, dato.
 Et si non dederis Caesar, permitte rogari,
 Offendunt nunquam tura, precesq; Iouem.
 Qui fingit sacros auro, uel marmore uultus,
 Non facit ille deos, qui rogat ille facit.

In Oppianum.

Vidisti semel Oppiane tantum
 Aegrum me male, saepe te uidebo.

Ad Caesarem Domitianum.

Non tot in eois timuit gangeticus aruis
 Raptor, in hircano qui fugit albus equo.
 Quot tua Roma nouas uidit Germanice tigreis;
 Delicias potuit nec numerare suas.
 Vicit erythraeos tua Caesar arena triumphos,
 Et tuictoris opes, diuitiasq; Dei.
 Nam cum captiuos ageret sub curribus Indos,
 Contentus gemina tigride Bacchus erat.

Ad Gaurum.

Munera qui tibi dat locupleti Gaure, semiq;
 Si sapis, et sentis, hic tibi ait, morere.

De Partheniana toga.

Dic toga facundi gratum mihi munus amici,
 Esse uelis cuius fama, decusq; gregis?
 Appula ledæi tibi floruit herba Phalanthi,
 Qua saturat calabris culta Galeus aquis.
 An tartessus stabuli nutritor hiberi
 Bethis in Hesperia te quoq; lauit aqua?
 An tua multi fidum numerauit lana Timauum,
 Quem prius astrifero Cyllarus ore bibit.
 Te nec Amycleo decuit liuere ueneno,
 Nec Miletus erat uellere digna tuo.

EPIG.

Lilia tu uincis, nec adhuc dilapsa ligustra,
 Et Tyburtino monte quod albet ebur.
 Spartanus tibi cedit olor, Paphiaq; columba.
 Cedet erythraeis eruta gemma uadis.
 Sed licet hæc primis niuibus sint æmula dona,
 Non sunt Parthenio candidiora suo.
 Non ego prætulerim Babylonica picta superbe,
 Texta Semiramia quæ uariantur acu.
 Non Athamanteo potius me mirer in auro,
 A elium dones si mihi Phrixæ decus.
 O quantos risus' pariter spectata mouebit,
 Trita palatina uestra lacerna toga.

De Distichis.

Disticha qui scribit (puto) uult breuitate placere,
 Quid prodest breuitas, dic mihi, si liber est?

De Spectaculo Scæuolæ.

Qui nunc Cesareæ lusus spectantur harena,
 Temporibus Bruti gloria summa fuit.
 Aspicias, ut teneat flammæ, pœnâq; fruatur
 Fortis, & attonito regnet in igne manus.
 Ipse sui spectator adest, & nobile dextræ
 Funus amat, totis pascitur illa sacris.
 Quod nisi rapta foret nolenti pœna, parabat
 Scæuor in laxos ire sinistra focos.
 Scire piget post tale decus, quid fecerit ante,
 Quam uidi, satis est hanc mihi nosse manum.

In Dentonem.

Nescio quid de te non belle Dento fateris,
 Coniuge qui ducta iura paterna petis.
 Sed iam supplicibus dominum lassare libellis
 Desine, & in patriam serus ab urbe redi.
 Nam dum tu longe deserta uxore, diuq;

LIB. VIII.

Treis quæris natos, quatuor inuenies,

De Columba Aretulle.

A era per tacitum delapsa sedentis in ipso

Fluxit Aretulle blanda columba sinus.

Luserat hoc casus, nisi inobseruata maneret,

Permissaq; sibi nollet abire fuga.

Si meliora piæ fas est sperare sorori,

Et dominum mundi flectere uota ualent.

Hæc a Sardois tibi forsitan exulis oris

Fratre reuersuro nuntia uenit auis.

Ad Paulum de Phiala.

De prætoritia folium mihi Paule corona

Mittis, & hoc Phialæ nomen habere iubes,

Hæc fuerat nuper nebula tibi pæigma perunctum,

Pallida quam rubri diluit unda croci.

An magis astuti derasa est ungue ministri

Bractea, de fulcro quod reor esse tuo?

Illâ potest culicem longe sentire uolantem,

Et minimi penna papilionis agi.

Exiguæ uolitat suspensa napore lucernæ,

Et leuiter fuso rumpitur icta mero.

Hoc linitur sputo Iani cariota calendis,

Quam fert cum paruo sordidus asse cliens.

Lenta minus gracili crescunt colocasia filo.

Plena magis nimio Lilia sole cadunt.

Nec uaga tam tenui discursat aranea tela,

Tam leue nec bombix pendulus urget opus.

Crassior in facie uetula stat creta Fabule.

Crassior offense bulla tumescit aquæ.

Fortior intortos seruat uestica capillos,

Et mutat latias spuma batava comas.

Hæc cute ledæo uestitur pullus in ouo,

EPIG.

Talia lunata splenia fronte sedent.
Quid tibi cum phiala, ligulam cum mittere possis?
 Mittere cum possis uel coclear e mihi?
Magna nimis loquimur, cocleam cu; mittere posses,
Deniq; cum posses mittere Paul'e nihil.
 In Iactatorem.

Archetypum Myos argentum te dicis habere,
Quod sine te factum est, hoc magis archetypū est.
 In Pessimos coniuges.

Cum sitis similes, paresq; uita,
Vxor pessima, pessimus maritus,
Mirror, non bene conuenire uobis.

Ad Casarem Do.

Regia pyramidum Casar miracula ride,
 Iam tacet eoum barbara Memphis opus.
Pars quota parrhasiae labor est Marcoticus aulae,
 Clarius in toto nil uidet orbe dies.
Septenos pariter credas assurgere monteis,
 Thessalicum breuior Pelion ossa tulit.
Aethera sic intrat, nitidis ut conditus astris
 Inferiore tonet nube serenus apex.
Et prius arcano satiatur lumine Phoebi,
 Nascentis Circe quam uidet ora patris.
Hac Auguste tamen, quæ uertice sydera pulsat,
 Par domus est cælo, sed minor est domino.

Ad Polycarmum.

Quod Caietano reddis Polycarme tabellas,
 M illia te centum non tribuisse putas?
Debuit hæc inquis, tibi habe Polycarme tabellas,
 Et Caietano milia crede duo.

Ad Meliorem.

Qui præstat pietate pertinaci

L I B. V I I I.

Sensuro bona liberalitatis,

Captet forsitan, aut vicem repositat.

At si quis dare nomini relicto

Post manes tumulumq; perseueret,

Querit quid nisi parcus dolere?

Refert sis bonus, an uelis uideri?

Præstas hoc Melior sciente fama,

Qui sol ennibus anxius sepulti

Nomen non finis interire Blasph,

Et de munifica profusus arca

Ad natalicium diem colendum

Scribarum memori, piæq; turbæ

Quod donas, facis ipse Blestianum.

Hoc longum, tibi uita dum manebit,

Hoc post cineres erit tributum.

Ad Domitianum.

Qui pallatinæ caperet conuiuia mensæ,

Ambrosiasq; dapes, non erat ante locus.

Hic haurire decet sacrum Germanice nectar,

Et Ganymedea pocula mixta manu.

Esse uelis (oro) serus conuiuia tonantis,

At tu si properas Iuppiter, ipse ueni.

Ad Priapum.

Non horti, neq; palmitis beati,

Sed rari nemoris Priape custos,

Ex quo natus es, & potes renasci,

Furaccis moneo manus repellas,

Et Siluam domini focus reserues.

Si defecerit hoc, & ipse lignum es.

Ad Faustinum.

Tristis Athenagoras non misit munera nobis,

Quæ medio brumæ mittere mense solet.

EPIG.

An sit Athenagoras tristis, Faustine uidebo,
Me certe tristem fecit Athenagoras.

Ad Mathonem.

Site sportula maior ad beatos
Non corruperit, ut solet, licebit
De nostro Matho centies laueris.

In Fabium, & Christillam.

Effert uxores Fabius, Christilla maritos,
E unereamq; toris quassat uterq; facem.
Victores committe Venus, quos iste manebit
Exitus, una duos ut libitina ferat.

Ad Titulum.

Titulle moneo, uiue semper, hoc serum est,
Sub pedagogo ceperis licet, serum est,
At tu miser, Titulle nec senex uiuis,
Sed omne limen conteris salutator,
Et mane sudas urbis osculis udus,
Foroq; triplici sparsus ante equos omneis,
A edemq; Martis, & colosson Augusti
Curris per omneis tertiasq; quintasq;
Rape, congere, aufer, posside relinquendum est.
Superba densis arca palleat nummis,
Centum explicentur paginae Kalendarum,
Iurabit haeres te nihil reliquisse,
Supraq; pluteum te iacente uel saxum,
Fartus papyro dum tibi torus crescit,
Flentis superbus basiliabit eunuchos,
Tuoq; tristis filius, uelis, nolis.
Cum concubino nocte dormiet prima.

Ad Flaccum.

Priseus ab aetnae mihi Flacce Terentius oris
Redditur, hanc lucem lactea gemma notet,
Defluat, &

LIBER. VIII.

Defluat, & lento splendet turbida limo
Amphora centeno consule facta minor.
Continget nox quando meis tam candida mensis?
Tam iusto dabitur quando calere mero?
Cum te Flacce mihi reddet cythereia Cypros,
Luxuria fiet tam bona causa mee.

Ad Cestum.

Quanta tua est probitas, quanta est praestantia formae
Ceste puer, puero castior Hippolyto.
Te secum Diana uelit, doceatq; natare,
Te Cybele secum uellet habere phryga.
Tu Ganymedeo poteris succedere lecto,
Securus domino basia sola dares.
Felix quae tenerum uexabit sponsa maritum,
Et quae te faciet prima puella uirum.

In uarie se tondentem.

Pars maxillarum tonsa est tibi, pars tibi rasa est.
Pars uulsa est, unum quis putet esse caput?

De Abolla Crispini.

Nescit cui dederit tyriam Crispinus abollam,
Dum mutat cultus, induiturq; togam.
Quisq; habes humeris sua munera redde, precamur,
Non hoc Crispinus te, sed abolla rogat.
Non quicumq; capit saturatas murice uesteis,
Nec nisi delitijs conuenit iste color.
Si te praeda iuuat, foediq; insania lucri,
Quo possis melius fallere, sume togam.

De Aspro.

Formosam plane, sed caecus diligit Asper,
Plus ergo, ut res est, quam uidet asper, amat.

Ad Caesarem Domitianum.

Quanta Gigantei memoratur mensa triumphi,

N

EPIG.

Quantaq; nox superis omnibus illa fuit.
Qua bonus accubuit genitor cum Phoebe deorum,
 Et licuit faunis poscere uina Iouem.
Tanta tuas celebrant Caesar conuiuia laurus.
 Exbilarant ipsos gaudia nostra deos.
Vescitur omnis eques tecum, populusq; patresq;
 Et capit ambrosias cum duce Roma dapes.
Grandia pollicitis quanto maiora dedisti,
 Promissa est nobis sportula, Recta data est.

De Phiala Ruffi.

Quis labor in Phiala? docti Myos? an ne Myronis?
 Mentoris haec manus est? an Polyclete tua?
Linescit nulla caligine fusca, nec odit
 Exploratores nubila massa focos.
Vera minus flauo radiant electra metallo,
 Et nimium foelix pustula uincit ebur.
Materia non cedit opus, sic alligat orbem,
 Plurima cum tota lampade luna nitet.
Stat caper alio Thebani uellere Phryxi
 Cultus, ab hoc mallet uecta fuisse soror.
Hunc nec Cinyphius tonsor uiolauerit, & tu
 Ipse tua pasci uite Lyae uelis.
Terga premit pecoris geminis Amor aureus alis.
 Palladius tenero lotos ab ore sonat.
Sic methymnaeo gauisus Arione delphin
 Languida non tacitum per freta uexit onus.
Imbuat egregium digno mihi nectare munus
 Non grege de domini, sed tua Ceste manus.
Ceste decus mense misce setina, uidetur
 Ipse puer nobis, ipse sitire caper.
Det numerum cyathis instantis litera Ruffi,
 Author enim tanti muneris ille mihi.

LIBER. VIII.

Si Teletusa uenit, promissaq; gaudia portat,
Seruabor dominae Ruffe triente tuo.

Si dubia est, septunce trahar, si fallit amantem,
Vt iugulem curas, nomen utrunq; bibam.

Ad Ceditianum.

Tonsor em puerum, sed arte talem,

Qualis nec thalamis fuit Neronis,

Druforum cui contingere barbae,

Aequandas semel in genas rogatus

Ruffo Ceditiane commodau,

Dum iussus repetit pilos eosdem.

Censura speculi manum regente,

Expungitq; cutem, facitq; longam

Detonsis epaphoresim capillis,

Barbatus mihi tonsor est reuersus.

In Catullam.

Formosissima quae fuere, uel sunt,

Sed uilissima quae fuere, uel sunt,

O quam te fieri Catulla uellem

Formosam minus, aut magis pudicam.

Ad Caesarem Do.

Magna licet toties tribuas maiora daturus

Dona, ducum uictor, uictor & ipse tui.

Diligeris populo non propter praemia Caesar,

Propter te populus praemia Caesar amat.

Ad Eundem de Leone.

Auditur quantum Massyla per auid murmur,

Innumero quoties silua Leone furit.

Pallidus attonitos ad plena mapalia pastor

Cum reuocat Tauros, & sine mente pecus,

Tantus in ausonia fremuit modo terror arena,

Quis non esse gregem crederet? unus erat.

Sed cuius tremere ipsi quoque iura leones,
 Cui diadema daret marmore picta nomas.
 O quantum per colla decus, quem spargit honorem,
 Aurea lunata cum stetit unda iubæ.
 Grandia quam decuit latum uenabula pectus,
 Quantaque de magna gaudia morte tulit.
 Unde tuis libye tam felix gloria filius?
 A Cybeles nunquid uenerat ille iugis?
 An magis herculeo Germanice misit ab astro
 Hanc tibi uel frater, uel pater ipse feram?
 Ad Flaccum.
 Temporibus nostris ætas cum cedat auorum,
 Creuerit et maior cum duce Roma suo,
 Ingenium sacri miraris abesse Maronis,
 Nec quenquam tanta bella sonare tuba.
 Sint Meccenates, non deerunt Flacce Marones,
 Virgiliūque tibi uel tua rura dabunt.
 Iugera perdiderat miseræ uicina Cremonæ,
 Flebat et abductas Tityrus æger oues.
 Risit Thuscus eques, paupertatemque malignam
 Reppulit, et celeri iussit abire fuga.
 Accipe diuitias, et uatum maximus esto,
 Tu licet et nostrum dixit Alexinames.
 A stabat domini mensis pulcherrimus ille
 Marmorea fundens nigra falerna manu.
 Et libata dabat roseis carchesia labris,
 Quæ poterant ipsum sollicitare Iouem.
 Excidit attonito pinguis Galathea poætæ,
 Thestylis et rubras messibus uista genas.
 Protinus Italiam concepit, et arma, uirumque,
 Qui modo uix culicem fleuerat ore rudi.
 Quid, Varios, Marsosque loquar, ditataque uatum

LIB. VIII.

Nomina, magnus erit quos numerare labor?
Ergo ero Virgilius si munera Mæcenatis
Des mihi Virgilius, non ero, Marsus ero.

De Picente.

Treis habuit dentes, pariter quos expuit omnes
Ad tumulum Picens dum sedet ipse suum.

Collegitq; sinu fragmenta nouissima fracti
Oris, & aggesta contumulauit humo.

Ossa licet quondam defuncti non legat haeres,
Hoc sibi iam Picens præstitit officium.

In Artemidorum.

Cum tibi tam crassæ sint Artemidore lacernæ,
Possum te Sagarum iure uocare meum.

In Luscum furem.

Aspicis hunc uno contentum lumine, cuius
Lippa sub atrita fronte lacuna patet.

Ne contemne caput, nihil est furacius illo.
Non fuit Autolyçi tam piceata manus.

Hunc tu conuiuam cautus uitare memento,
Tunc furit, atque oculo luscus utroq; uidet.

Pocula solliciti perdunt, ligulasq; ministri,
Et latet in tepido plurima mappa sinu.

Lapsa nec a cubito subducere pallia nescit,
Et tectus lenis sepe duabus abit.

Nec dormitantem uernam fraudare lucerna
Erubuit fallax, ardeat illa licet.

Si nihil inuasit, puerum tunc arte dolosa
Circuit, & soleas surripit ipse suas.

In Claudiam.

Summa palatini poterat æquare colossi,
Si fieres breuior Claudia sexquipedæ.

In Carinum.

EPIG.

Liuet Carinus, rumpitur, furit, plorat.
 Et querit altos, unde pendeat, ramos.
 Non iam quod orbe cantor, & legor toto,
 Nec umbilicis quod decorus, & cedro
 Spargor per omneis, Roma quas tenet, genteis,
 Sed quod sub urbe rus habemus aestiuum,
 Vehmurq; mulis non ut ante conductis
 Quid imprecabor o Seuere liuenti?
 Hoc opto mulas habeat, & suburbanum.

De Picente.

Scribit in aduersa Picens Epigrammata charta,
 Et dolet, auerso quod facit illa deo.

De Aulo.

Thestylon Aulus amat, sed nec minus ardet Alexin,
 Forsitan & nostrum sic Hyacinthon amat,
 I nunc, & dubita, uates an diligat ipsos,
 Delicias uatum cum meus Aulus amet.

In Clytum.

Vt poscas Clyte munus, exigasq;
 Vno nasceris octies in anno,
 Et solas puto, tres ue, quatuor ue
 Non natalitias habes calendas.
 Sit uultus tibi lenior licebit
 Tritis littoris aridi lapillis,
 Sit moro coma nigrior caduco.
 Vincas mollicie tremente plumas,
 Aut massam modo lactis alligati,
 Et talis tumor excitet papillas,
 Quales cruda uiro puella seruat.
 Tu nobis Clyte iam senex uideris,
 Tam multos quis enim fuisse credas
 Natales Priami, Nestoris ue?

LIB. VIII.

Sit tandem pudor, & modus rapinis.
 Quod si ludis adhuc, semelq; nasci
 Vno iam tibi non sat est in anno,
 Natum te Clyte nec semel putabo.

Ad Domitianum.

Hic ubi fortuna reducis fulgentia late
 Tempia nitet, foelix area nuper erat.
 Hic stetit arctoi formosus pulvere belli
 Purpureum fundens Caesar ab ore iubar.
 Hic lauro redimita comas, & candida vultu
 Roma salutavit uoce, manuq; ducem.
 Grande loci meritum testantur & altera dona,
 Stat sacer edomitis gentibus arcus ouans.
 Hic Gemini currus numerat elephanta frequenter,
 Sufficit immensis aureus ipse iugis.
 Hac est digna tuis Germanice porta triumphis,
 Hos aditus urbem Martis habere decet.

De Cons. Silij.

Augusto pia tura, uictimasq;
 Pro nostro date Silio camœna.
 Bissenos iubet en redire fasceis
 Nato consule, nobiliq; uirga,
 Vatis Castalianam domum sonare.
 Rerum prima salus, & una Caesar,
 Gaudenti super est adhuc quod optet
 Foelix purpura, tertiusq; consul.
 Pompeio dederit licet senatus,
 Et Caesar genero sacros honores,
 Quorum pacificus ter ampliauit
 Ianus nomina, Silius frequentes
 Mauult sic numerare consulatus.

In Cæcilianum.

EPIG.

Horas quinque puer nondum tibi nuntiat, & tum
Iam conuina mihi Cæciliane uenis.

Cum modo distulerint rauca uadimonia charta,
Et floralitias lasset arena feras.

Curre age, & illotos reuoca Caliste ministros,
Sternantur lecti Cæciliane sede.

Caldam poscis aquam, sed nondum frigida uenit,
Alget adhuc nudo clausa culina foco.

Mane ueni potius, nam curte quinta moretur?
Aut cur non sero Cæciliane uenis?

Ad Entellum.

Qui corcyraei uidit pomaria regis,
Rus Entelle tuæ præferat ille domus.

Inuida purpureos urat ne bruma racemos,
Et gelidum Bacchi munera frigus edat.

Condita perspicua uiuit uindemia gemma,
Et tegitur foelix, nec tamen una latet.

Fœminicum lucet sic per bombycina corpus,
Calculus in nitida sic numeratur aqua.

Quid non ingenio uoluit natura licere?
Aut autumnum sterilis ferre iubetur hyems.

In Vacerram.

Miraris ueteris Vacerra solos,

Nec laudas nisi mortuos poetas.

Ignosceas petimus Vacerra, tanti

Non est ut placeam tibi, perire.

De Nerua.

Quanta quies placidi, tanta est facunda Nerua,

Sed cohibet uires, ingeniumque pudor.

Cum siccare sacrum largo permissida posset

Ore, uerecundam maluit esse sitim.

Pieriam tenui frontem redimere corona

LIBER. VIII.

Contentus, fame nec dare uela sua.

Sed tamen hunc nostri scit temporis esse Tibullum,

Carmina qui docti nota Neronis habet.

In Posthuvianum.

Quatuor argenti libras mihi tempore brumæ

Misisti ante annos Posthumiæ decem.

Speranti plureis, nam stare, aut crescere debent

Munera, uenerunt plus ue minus ue dua.

Tertius, & quartus multo inferiora tulerunt.

Libra fuit quinto septitiana quidem.

Bessalem ad scutulam sexto peruenimus anno,

Post hunc in cotula rasa selibra data est.

Octauus ligulam misit sextante minorem,

Nonus aculeolos in coclear e tulit.

Quod mittat nobis, decimus iam non habet annus.

Quatuor ad libras Posthumiæ redi.

Ad Librum suum.

Nondum murice cultus, asperoq;

Morsu pumicis aridi politus.

Artanum properas sequi libelle

Quem pulcherrima iam redire Narbo,

Docti patria Narbo Votieni

Ad leges iubet, annuosq; fasceis,

Votis quod paribus tibi petendum est,

Continget locus ille, & hic amicus.

Quam uellem fieri meus libellus.

Ad Instantium.

Instanti, quo nec sincerior alter habetur,

Pectore, nec niuea simplicitate prior.

Si dare uis nostræ uires, animosq; Thaliæ,

Et uictura petis carmina, da, quod amem.

Cynthia te uatem fecit lasciuæ Properti.

EPIG.

Ingenium Galli pulchra Lycoris erat.
 Fama est arguti Nemesis formosa Tibulli.
 Lesbica dictauit docte Catulle tibi.
 Non me pelignus, nec spernet Mantua uatem,
 Si qua Corynna mihi, si quis Alexis erit.
 In malum medicum.
 Hoplomachus nunc es, fueras Ophthalmicus ante,
 Fecisti medicus, quod facis Hoplomachus.
 De Gallo lingono.
 Dum repetit sera conductos nocte penateis
 Lingonus a recta, flaminiaq; recens.
 Expulit offenso uitiatum pollice talum,
 Et iacuit toto corpore fusus humi.
 Quid faceret Gallus, qua se ratione moueret?
 Ingenti domino seruulus unus erat.
 Tam macer, ut minimam posset uix ferre lacernam,
 Succurrit misero casus, opemq; tulit.
 Quatuor inscripti portabant uile cadauer,
 Accipit infelix qualia mille rogus.
 Hos comes inualidus submissa uoce precatur,
 Vt quocunq; uelint corpus inane ferant.
 Permutatur onus, stipataq; tollitur alte
 Grandis in angusta sarcina sandapila.
 Hic mihi de multis unus Lucane uidetur,
 Cui merito dici mortue Galle potest.
 In Gallicum.
 Dic uerum mihi Marce, dic amabo,
 Nil est, quod magis audiam libenter.
 Sic, et cum recitas tuos libellos,
 Et causam quoties agis clientis,
 Oras Gallice me, rogasq; semper,
 Durum est me tibi, quod petis, negare.

LIBER. VIII.

Uero uerius ergo quid sit, audi.

Verum Gallice non libenter audis.

Ad Liberum amicum.

Liber amicorum dulcissima cura tuorum,

Liber in eterna uiuere digne rosa,

Si sapis, assyrio semper tibi crinis amomo

Splendeat, & cingant florea ferta caput.

Candida nigrescant uetulo cristalla falerno,

Et caleat blando mollis amore torus.

Qui sic uel medio finitus uixit in aeo.

Longior huic facta est, quam data uita fuit.

De Ludis Stella.

Quos cuperet phlegrea suos uictoria ludos,

Indica quos cuperet pompa Lyee tuos.

Fecit Hyperborei celebrator Stella triumphis,

O pudor, o pietas, & putat esse parum.

Non illi satis est turbato sordidus auro

Hermus, & hesperio qui sonat orbe tagus.

Omnis habet sua dona dies, nec linea diues

Cessat, & in populum multa rapina cadit.

Nunc ueniunt subitis lasciua numismata nymbis,

Nunc dat spectatas tessera larga feras.

Nunc implere sinus securos gaudet, & absens

Soritur dominos, nec laceratur auis.

Quid numerem currus, terdenaq; premia palmae,

Quae dare non semper consul uterq; solet?

Omnia sed Caesar tanto superantur honore,

Quod spectatorem te tua laurus habet.

In Fabullam.

Omneis aut uetulas habes amicas,

A ut turpeis, uetulisq; fediores.

Has ducis comites, trabisq; tecum

EPIG.

Per conuiuia, porticus, theatra.

Sic formosa Fabulla, sic puella es.

Ad Domitianum.

Sanctorum nobis miracula reddis auorum;

Nec pateris Cæsar sæcula cana mori.

Cum ueteres lætæ ritus renouantur arene

Et pugnet uirtus simpliciore manu.

Sic prisca seruat honor te præside templis,

Et casa tam culto sub Ioue numen habet.

Sic noua dum condis reuocas Auguste priora,

Debentur quæ sunt, quæque fuere tibi.

In Gelliam.

Non per mystica sacra Dindymenes,

Nec per niliæcæ bouem iuuenæ.

Nullos deniq; per deos, deasq;

Iurat Gellia, sed per uniones,

Hos amplectitur, hos deosculatur,

Hos fratres uocat, & uocat sorores,

Hos natis amat acrius duobus,

His si quo careat misella casu,

Victuram negat esse se nec horam.

Hæc quam bene nunc Papyriane

Amici faceret manus Sereni.

Ad Domitianum.

Dante tibi turba querulos Auguste libellos;

Nos quoq; quod domino carmina parua danus.

Posse deum rebus pariter, musisq; uacare

Scimus, & hæc etiam ferta placere tibi.

Fer uates Auguste tuos, nos gloria dulcis,

Nos tua cura pior, delitiæq; sumus.

Non quercus te sola decet, nec laurea Phœbi;

Erat & ex hedera ciuica nostra tibi.